ది డొమినియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు మరొకరు

వర్సెస్

షిన్‌బాయి ఎ. ఇరానీ మరియు మరొకరు

1954

మే 14

[మెహర్ చంద్ మహాజన్, సి.జె., ఎస్. ఆర్. దాస్, భగవతి,

జగన్నాథదాస్ మరియు వెంకటరామ అయ్యర్ న్యాయమూర్తులు.]

అభ్యర్థించబడిన భూమి (అధికారాల కొనసాగింపు) ఆర్డినెన్స్, 1946 (XIX/1946), క్లాజులు 2 (3) మరియు 3 – స్థిరాస్తులకు సంబంధించి ప్రస్తుతం ఉన్నఅభ్యర్థిత ఉత్తర్వు దాని ప్రభావం – *నాన్ అబ్స్టాంట్ క్లాజ్* – వివరణ.

డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా రూల్స్ కింద 1943 ఏప్రిల్ 15న మూడు దుకాణంలను అభ్యర్థించినారు. ఈ అభ్యర్థన ఉత్తర్వు మిగిలిన వాటిలో "ప్రస్తుత యుద్ధకాలంలో, ఆ తర్వాత ఆరు నెలల పాటు లేదా బొంబేలోని ఫుడ్ కంట్రోలర్ సూచించినంత తక్కువ కాలానికి కోరిన ఆస్తి అభ్యర్థనలో కొనసాగించాలి." అని కూడా పేర్కొంది.

నిర్ణయించారు, ఆర్డినెన్స్ XIX/1946 లోని క్లాజులు 2(3) మరియు 3 యొక్క సాధారణ మరియు స్పష్టీకరణ భావములో, 1946 సెప్టెంబర్ 30 న భారత రక్షణ చట్టంగడువు ముగిసినప్పుడు, ఈ చట్టం మరియు దాని కింద అమలు చేయబడిన ఏదైనా అభ్యర్థన ఉత్తర్వులకు లోబడి ఉన్న స్థిరాస్తులు ఆర్డినెన్స్ గడువు ముగిసే వరకు అభ్యర్థనకు లోబడి ఉంటాయి. స్థిరాస్తులకు లోబడి ఉన్న అభ్యర్థన ఉత్తర్వు పరిమిత కాలపరిమితి లేదానిరవధిక కాలపరిమితితో సంబంధం లేకుండా.

సాధారణ నియమము ఏమిటంటే, *నాన్ అబ్స్టాంటే* క్లాజు మరియు సెక్షన్ యొక్క కార్యాచరణ భాగానికి మధ్యయగోరీ అంచనా ఉండాలి, కానీ చట్టం యొక్క స్పష్టమైన నిబంధనలను తగ్గించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటే *నాన్ అబ్స్టాంటే* క్లాజ్ తప్పనిసరిగా మరియు ఎల్లప్పుడూ కార్యాచరణ భాగానికి సహవ్యాప్తి గా ఉండాల్సిన అవసరం లేదు.

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 154 ఆఫ్ 1953.

బొంబాయి హైకోర్టు లో సూట్ నం. 235 ఆఫ్ 1945 నుండి ఉత్పన్నమయ్యే అప్పీల్ నంబర్ 117 ఆఫ్ 1952 లో బొంబాయిలోని హైకోర్టు 1953 జనవరి 8 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీకి వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా అప్పీల్.

ఎం. సి. సెతల్వాద్, భారత అటార్నీ-జనరల్, మరియు *సి. కె. దఫ్తారీ, భారత సొలిసిటర్-జనరల్* (*పోరస్ ఎ. మెహతా*, వారితో పాటు) అప్పీలుదారుల తరఫున.

ఎస్. ఎ. పల్కీవాలా మరియు ఎస్. పి. వర్మ ప్రతివాది నెం.1 తరపున.

1954. మే 14. హైకోర్టు తీర్పును వెలువరించినది భగవతి న్యాయమూర్తి.

భగవతి న్యాయమూర్తి – అప్పీలు నెంబరు 117/1952 లో బొంబాయిలోని హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు నుండి ప్రత్యేక అనుమతి ద్వారా చేసిన ఈ అప్పీలు అభ్యర్థన భూమి (అధికారాల కొనసాగింపు) ఆర్డినెన్స్, 1946 లోని క్లాజ్ 3 భావము గురించి ఒక చిన్న అంశాన్ని లేవనెత్తుతుంది.

ఏ దశా నుంచి ఈ అప్పీల్ ఉత్పన్నమవుతుందోదానిని మొదటి ప్రతివాది ద్వారా అప్పీలుదారులు మరియు రెండవ ప్రతివాదికి వ్యతిరేకంగా "ఇరానీ ము జిల్" అని పిలువబడే ప్రాంగణంలోని గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ లో ఉన్న మూడు దుకాణాలను ఖాళీగా మరియు శాంతియుతంగా స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ప్రారంభించబడింది. మొదటి ప్రతివాది పేర్కొన్న స్థిరాస్తుల యజమాని, వాటిని డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా రూల్స్‌లోని రూల్ 75-ఏ (1) r/w 1942 ఏప్రిల్ 15 నాటి ప్రభుత్వ డిఫెన్స్ కో-ఆర్డినేషన్ డిపార్ట్‌మెంట్ , నెం. 1336/ఓ ఆర్ /1/42 నోటిఫికేషన్ ద్వారా తనకు అందించబడిన అధికారాలను ఉపయోగించి బొంబాయి కలెక్టర్ ద్వారా 1943 ఏప్రిల్15న అభ్యర్థన చేయబడింది. అభ్యర్థన యొక్క ఉత్తర్వు ఈ క్రింది విధముగా ఉంది: -

"ఆర్డర్ నం. ఎమ్. ఎస్. సి. 467/హెచ్ - ప్రజాభద్రతను పరిరక్షించడానికి మరియు యుద్ధాన్ని సమర్థవంతంగా నిర్వహించడానికి ఇక్కడ జతచేయబడిన షెడ్యూలులో పేర్కొన్న ఆస్తిని అభ్యర్థన అవసరం ....I, బొంబాయి కలెక్టరు ఎం. ఎ. ఫారూఖీ, ఆ ఆస్తిని తక్షణమే బొంబాయిలోని ఫుడ్ కంట్రోలర్ కు అందజేయాలని అభ్యర్ధన చేస్తున్నాను , ఈ క్రింది షరతులకు లోబడి: -

(1) ప్రస్తుత యుద్ధకాలంలో, ఆ తర్వాత ఆరు నెలల పాటు లేదాబొంబాయిలోని ఫుడ్ కంట్రోలర్ నిర్దేశించినంత తక్కువ కాలానికి ఆస్తిఅభ్యర్ధన కొనసాగించాలి. "

పేర్కొన్న ప్రాంగణాన్ని ప్రభుత్వ ధాన్యం దుకాణం నం. 176 కోసం ఉపయోగించారు.

1946 జూలై30, 17 ఆగస్టు1946 తేదీ గల ఒక లేఖ ద్వారా, బొంబాయిలోని ప్రభుత్వ ధాన్య దుకాణాల కంట్రోలర్ మొదటి ప్రతివాదికి ఒక లేఖ రాస్తూ, అభ్యర్థన ఉత్తర్వు యొక్క చెల్లుబాటు 1946 సెప్టెంబర్ 30వ తేదీతో ముగియనుండటంతో, మొదటి ప్రతివాది ఆ ప్రాంగణానికి సంబంధించి డిపార్ట్‌మెంట్ ను తన అద్దెదారులుగా ఉండటానికి అనుమతించాలని కోరారు. మొదటి ప్రతివాది

1946 ఆగస్టు 27 న తన న్యాయవాది రాసిన లేఖ ద్వారా సమాధానం ఇచ్చారు. కొన్ని షరతులపై డిపార్ట్‌మెంట్ కు కౌలును ప్రతిపాధించారు. ఈ షరతులు అంగీకరించబడలేదు, కానీ 1946 సెప్టెంబరు 30 తరువాత కూడా ప్రాంగణం అధీనం కొనసాగింది, మొదటి ప్రతివాది సదరు దుకాణాల అభ్యర్థన కాలం ముగిసిన తరువాత అటువంటి అధీనం గురించి ఫిర్యాదు చేశారు మరియు ఈ విషయంలో తనకు ఎటువంటి సంబంధం లేకుండా సదరు దుకాణాలను ప్రైవేట్ వ్యక్తికి లేదా సంస్థకు బదిలీ చేసే ఆలోచన ఉందని ఫిర్యాదు చేశారు. 1947 ఆగస్టు 29వ తేదీన తన న్యాయవాది రాసిన లేఖ ద్వారా, ఆ దుకాణాలను ఖాళీ చేయమని బొంబాయి కలెక్టరుకు రెండు స్పష్టమైన క్యాలెండర్ నెలల సమయం ఇస్తూ, శాంతియుతంగా, ఖాళీగా ఉన్న ఆ దుకాణాలని తనకు అప్పగించాలని ఆమె నోటీసు ఇచ్చింది. బొంబాయిలోని ప్రభుత్వ గ్రెయిన్ షాప్స్ కంట్రోలర్ 1947 అక్టోబర్ 1వ తేదీన మొదటి ప్రతివాదికి రాసిన లేఖలో రెండవ ప్రతివాదికి ప్రభుత్వ ధాన్య దుకాణం నెం.176 ను అప్పగిస్తున్నామని, రెండవ ప్రతివాది ఆ దుకాణంలో చేపట్టే విద్యుత్ కనెక్షన్ కు ఆమె సమ్మతి తెలపాలని కోరారు. మొదటి ప్రతివాది తన సమ్మతిని ఇవ్వడానికి నిరాకరించింది మరియు తలచిన చర్యకు వ్యతిరేకంగా నిరసన వ్యక్తం చేశారు. బొంబాయి కలెక్టరు 1948, జనవరి 15వ తేదీన మొదటి ప్రతివాదికి రాసిన తన లేఖ ద్వారా చట్టం XVII ఆఫ్ 1947 ప్రకారం 1946 సెప్టెంబర్ 30వ తేదీ తర్వాత కూడా సదరు దుకాణాల అభ్యర్థన కొనసాగిందని, సదరు దుకాణాలను రెండో ప్రతివాదికి అప్పగించినందున మొదటి ప్రతివాదికి ఖాళీ చేసి ఇవ్వలేమని తెలియజేశారు. మొదటి ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాదులకు, బొంబాయి కలెక్టరుకు మధ్య మరింత ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిగాయి. ఈ క్రమంలో బొంబాయి కలెక్టరు ఈ దుకాణాలను రెండవ ప్రతివాదికి ఉపకిరాయికి ఇచ్చారని అంగీకరించారు, అయితే నిత్యావసర సరుకుల నిర్వహణ అనేది ప్రజాప్రయోజన ప్రాంగణం అభ్యర్థన ఉద్దేశ్యమని మరియు రెండవ ప్రతివాది అదే ఉద్దేశ్యాన్ని కొనసాగిస్తున్నందున మొదటి ప్రతివాది శాంతియుతంగా మరియు ఖాళీగా ఉన్న ప్రాంగణాన్ని స్వాధీనం చేసుకునే హక్కు లేదని తెలిపారు. అందువల్ల మొదటి ప్రతివాది బొంబాయి హైకోర్టులో ప్రారంభిక దావా వేశారు, దావా నం. 235 ఆఫ్ 1949 శాంతియుతంగా,

ఖాళీగాఉన్న ప్రాంగణాన్ని స్వాధీనం కొరకు అలాగే ఆస్తిని ఆమెకు అప్పగించేంత వరకు ఆ ప్రాంగణాన్ని తప్పుగా ఉపయోగించినందుకు మరియు ఆక్రమించినందుకు పరిహారం కూడా ఇవ్వాలని.

ఈ దశలో అప్పీలుదారులను ప్రతివాదులు నం. 1 మరియు 2 గా, ఇక్కడి రెండో ప్రతివాదిని దానిలో మూడో ప్రతివాదిగా చేర్చారు. ఈ దశను అప్పీలుదారులు సవాల్ చేశారు. రెండో ప్రతివాది ఎలాంటి లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలం దాఖలు చేయలేదు లేదా దశలో వాదించలేదు.

మొదటి ప్రతివాది, అభ్యర్థన ఉత్తర్వు గడువు ముగిసిందని, ఆస్తి ఇకపై అభ్యర్థన పరిధిలో లేదని, అందువల్ల ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవడం తప్ప అని వాదించారు. ఒక నిర్దిష్ట ప్రయోజనం కోసం ఈ ఉత్తర్వు చేయబడిందని, ఆ ప్రయోజనం పొందనందున ఆ ఉత్తర్వు ఇకపై అమలులో లేదని ఆమె వాదించారు. ఆగస్టు 1947 తర్వాత, ఆస్తి యొక్క వినియోగదారు సంబంధిత ప్రభుత్వం, అనగా డొమినియన్ ఆఫ్ ఇండియా ద్వారా కాదని, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ద్వారా ఉందని ఆమె వాదించారు. చట్టం IX ఆఫ్ 1951 కారణంగా అభ్యర్థన ఉత్తర్వు అమలులో లేకుండా పోయిందని ఆమె వాదించారు.

ట్రయల్ జడ్జి జస్టిస్ కోయాజీ మొదటి ప్రతివాది వాదనలన్నింటినీ సమర్థిస్తూ తీర్పు వెలువరించారు. అప్పీలుదారులు ఆ తీర్పుపై అప్పీలుకు మొగ్గు చూపారు మరియు అప్పీల్ కోర్టు విచారణ ఆమోదించి డిక్రీని ధృవీకరించింది. ఆర్డినెన్స్ నం. XIX ఆఫ్ 1946 లోని క్లాజ్ 3 అభ్యర్థన ఉత్తర్వులను కొనసాగించే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉందా అనే చిన్న పాయింట్ పై కోర్టు దృష్టి సారించింది. ఆర్డినెన్స్ లోని క్లాజ్ 3 లోని నిబంధనల ప్రకారం అభ్యర్థన ఉత్తర్వుల కాలపరిమితిని పొడిగించే ప్రభావం లేదని, ట్రయల్ కోర్టు ముందు ప్రతివాదించిన, మొదటి ప్రతివాదికి అనుకూలంగా ట్రయల్ కోర్టు నిర్ణయించిన ఇతర ప్రశ్నల జోలికి వెళ్లడానికి నిరాకరించింది. ఆ తీర్పుతో సంతృప్తి చెందని

అప్పీలుదారులు సుప్రీంకోర్టులో అప్పీల్ చేసుకునేందుకు అనుమతి కోసం దరఖాస్తు చేసుకోగా, హైకోర్టు ఆ దరఖాస్తును తిరస్కరించింది. అనంతరం అప్పీలుదారులు రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 136 ప్రకారం దరఖాస్తు చేసుకుని ప్రత్యేక అనుమతి పొందారు.

డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా యాక్ట్, 1939 (XXXV ఆఫ్ 1939), మరియు దాని కింద రూపొందించిన నియమాల సాధారణ ప్రతిపదికన 1946 సెప్టెంబర్ 30వ తేదీతో గడువు ముగిసింది. డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా రూల్స్ లోని రూల్ 75ఎ లోని సబ్ రూల్ 1 ప్రకారం ఇచ్చిన అధికారాలను ఉపయోగించి వివిధ స్థిరాస్తులను అభ్యర్దన చేసుకున్నారు మరియు ఈ అభ్యర్థన ఉత్తర్వులన్నీ ముగిసేవి, అభ్యర్దన నుండి స్థిరాస్తులు విడుదల చేయబడేవి, భారత రక్షణ చట్టం మరియు దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనల గడువు ముగియడంతో. ఈ అభ్యర్థనలను కొనసాగించవలసి వచ్చింది మరియు అత్యవసర పరిస్థితి తలెత్తింది , ఇది పైన పేర్కొన్న చట్టం మరియు పేర్కొన్న నిబంధనల ప్రకారం అప్పటివరకూ అమలు చేసిన కొన్ని అధికారాలను కొనసాగించాల్సిన అవసరం ఏర్పడింది, కావున1946 సెప్టెంబర్ 26న జారీ చేసిన భారత ప్రభుత్వ చట్టంలోని సెక్షన్ 72 ద్వారా ప్రసాదించిన అధికారాలను ఉపయోగించి గవర్నర్ జనరల్ , ఆర్డినెన్స్ నం. XIX ఆఫ్ 1946 అనే ఆర్డినెన్స్ ను జారీ చేశారు, దీని సంబంధిత నిబంధనలను ఈ క్రింద పేర్కొనవచ్చు: –

"ఆర్డినెన్స్ నం. XIX ఆఫ్ 1946. అభ్యర్దన భూములకు సంబంధించి కొన్ని అత్యవసర అధికారాలను కొనసాగించేందుకు వీలు కల్పించే ఆర్డినెన్స్.....భారత రక్షణ చట్టం, 1939 (XXXV ఆఫ్ 1939) గడువు ముగిసినప్పుడు, ఆ చట్టం కింద చేయబడిన నిబంధనల ప్రకారం చేయబడ్డ ఏదైనా అభ్యర్థనకు లోబడి ఉన్న భూమికి సంబంధించి, ఆ చట్టం లేదా ఆ నియమాల ప్రకారం అప్పటివరకూ అమలు చేసిన కొన్ని అధికారాలను కొనసాగించడానికి అత్యవసర పరిస్థితి తలెత్తింది.................గవర్నర్ జనరల్ ఈ క్రింది ఆర్డినెన్స్ ను రూపొందించి జారీ చేయడానికి సంతోషిస్తున్నారు :– ....

2. నిర్వచనాలు ....

(3) "అభ్యర్ధన భూమి" అంటే స్థిరాస్తులు , ఇది భారత రక్షణ చట్టం, 1939 (XXXV ఆఫ్ 1939) గడువు ముగిసినప్పుడు , ఈ చట్టంకింద చేసిన నిబంధనల ప్రకారం చేసిన ఏదైనా అభ్యర్థనకు లోబడి ఉంటుంది........

సెక్షన్ 3. అభ్యర్థనల కొనసాగింపు. – భారత రక్షణ చట్టం, 1939 (XXXV ఆఫ్ 1939), దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనల గడువు ముగిసినప్పటికీ, ఈ ఆర్డినెన్స్ గడువు ముగిసే వరకు అభ్యర్ధన భూములన్నీ అభ్యర్థనకు లోబడి ఉంటాయి మరియు సముచితమైన ప్రభుత్వం ఏదైనా అభ్యర్ధన భూమిని సముచితమైనదిగా భావించే విధంగా ఉపయోగించవచ్చు లేదా వ్యవహరించవచ్చు.

భారత రక్షణ చట్టం, 1939, దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనల గడువు ముగియనుండడం ఈ ఆర్డినెన్స్ అమలుకు కారణమని ఆర్డినెన్స్ పీఠిక లోని క్లాజ్ 3 ద్వారా స్పష్టమవుతోంది. ఈ చట్టం కింద చేసిన అభ్యర్థన ఉత్తర్వులు, నిబంధనలు అన్నీ చట్టం గడువు ముగియడంతో ముగిసిపోయేవని, దాని కింద నిబంధనలు, అభ్యర్ధన చేసిన స్థిరాస్తులు ఈ అభ్యర్థన నుంచి విడుదలయ్యాయి. ఆ అత్యవసర పరిస్థితుల దృష్ట్యా ఆర్డినెన్స్ జారీ చేయబడింది మరియు చట్టం యొక్క స్పష్టమైన ఉద్దేశ్యం చట్టం మరియు నిబంధనల ప్రకారం ఉపయోగించే అధికారాలను కొనసాగించడానికి మరియు దాని క్రింద చేసిన స్థిరాస్తుల అభ్యర్థనలను కొనసాగించడానికి వీలు కల్పించడానికి. అందువల్ల ఆ అభ్యర్థన ఉత్తర్వులు అమలులో ఉండవని , చట్టం మరియు నిబంధనల గడువు ముగియడంతో ముగుస్తాయని , ఆర్డినెన్స్ లోని క్లాజ్ 3 ప్రకారం ఆ ఉత్తర్వులు మాత్రమే కొనసాగించాలని ఉద్దేశించబడింది అని వాదించారు మరియు క్లాజ్ 3 ప్రకారం చట్టం మరియు నిబంధనల గడువు ముగియడంతో అమలులో నిలిచిపోయే అటువంటి అభ్యర్థన ఉత్తర్వులకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది మరియు కాల వ్యవధి పరిమితి వంటి వాటి అంతర్లీన బలహీనత కారణంగా చట్టం మరియు నిబంధనల గడువు ముగిసే తేదీతో ముగిసే ఉత్తర్వులకు కాదు. రెండవ కేటగిరీ ఉత్తర్వులు

అమలులో ఉండవు మరియు ఉత్తర్వుల యొక్క నిబంధనలలో వ్యుదిష్ట విధించిన పరిమితి కారణంగా మరియు వాటి ముగింపు చట్టం మరియు నిబంధనల ముగింపు పై ఆధారపడి ఉండదు మరియు అందువల్ల ఆర్డినెన్స్ యొక్క క్లాజ్ 3 వాటికి వర్తించదు . ఆర్డినెన్స్ లోని 3వ క్లాజ్ యొక్క నిజమైన భావము ఇదేనని, "భారత రక్షణ చట్టం, 1939 (XXXV ఆఫ్ 1939) మరియు దాని కింద రూపొందించిన నిబంధనల గడువు ముగిసినప్పటికీ," అని అందులో కనిపించే *నాన్ అబ్స్టాంట్* క్లాజు ద్వారా మద్దతు ఇవ్వడానికి ప్రయత్నించారు. చట్టం మరియు నిబంధనలు గడువు ముగియడంతో అమలు ముగిసే ఉత్తర్వులు మాత్రమే ఆర్డినెన్స్ లోని క్లాజ్ 3 కింద కొనసాగుతాయన్న వాదనకు మద్దతుగా *నాన్ అబ్స్టాంట్* క్లాజ్ ను ప్రయోగించారు.

ఈ వాదనలో గణనీయమైన బలం ఉంది మరియు దానికి ట్రయల్ కోర్టు మరియు అప్పీల్ కోర్టు అనుకూలత లభించింది. అయితే *నాన్ అబ్స్టాంట్* క్లాజ్ లేకపోతే ఆర్డినెన్స్ లోని నాలుగు సీదా పదాలు వివాదంలో ఉన్న ఉత్తర్వులను కవర్ చేయగలవని గుర్తించారు. ఈ చట్టం మరియు నిబంధనల ప్రకారం ఏ అభ్యర్థనకైనా లోబడి ఉన్న భూములకు సంబంధించి కొన్ని అధికారాలను కొనసాగించేందుకు వీలుగా ఆర్డినెన్స్ ను రూపొందిస్తున్నట్లు పీఠికలో పేర్కొన్నారు. క్లాజ్ 2(3) లో పొందుపరిచిన అభ్యర్థన భూముల నిర్వచనంలో స్థిరాస్తులు కూడా ఉన్నాయి, ఇది భారత రక్షణ చట్టం, 1939 గడువు ముగిసినప్పుడు చట్టం మరియు నిబంధనల ప్రకారం చేసిన ఏదైనా అభ్యర్థనకు లోబడి ఉంటుంది. ఆర్డినెన్స్ లోని క్లాజ్ 3 పైన పేర్కొన్న నిర్వచనానికి సంబంధించి అన్నిడిమాండ్ చేయబడిన స్థిరాస్తులకు వర్తిస్తుంది. ఇవి భారత రక్షణ చట్టం, 1939 గడువు ముగిసినప్పుడు ఈ చట్టం కింద చేసిన ఏదైనా అభ్యర్థనకు లోబడి ఉంటాయి మరియు నిబంధనలు మరియు అటువంటి అభ్యర్థన భూములు ఆర్డినెన్స్ గడువు ముగిసే వరకు అభ్యర్థనకు లోబడి ఉంటాయి. ఈ నిబంధనలను నాలుగు సీదాగా, వ్యాకరణబద్ధంగా పరిశీలిస్తే, భారత రక్షణ చట్టం గడువు ముగిసినప్పుడు, అంటే 1946 సెప్టెంబర్ 30న, ఆ చట్టం మరియు నిబంధనల ప్రకారం చేసే ఏ అభ్యర్థనకైనా లోబడి ఉన్న స్థిరాస్తులు ఆర్డినెన్స్

గడువు ముగిసే వరకు అభ్యర్థనకు లోబడి ఉంటాయని స్పష్టమైంది, స్థిరాస్తులకు లోబడి ఉన్న అభ్యర్థన క్షయం పరిమిత కాలపరిమితి లేదా నిరవధిక కాలపరిమితితో సంబంధం లేకుండా. ప్రశ్నార్థకమైన స్థిరాస్తులు 1946 సెప్టెంబర్ 30వ తేదీన చట్టం మరియు నిబంధనల ప్రకారం ఏదైనా అభ్యర్థనకు లోబడి ఉన్నాయా లేదా అనేది మాత్రమే పరీక్ష *నాన్ అబ్స్టాంట్* క్లాజును ఆశ్రయించడం ద్వారా ఈ భావముకు ప్రతికూలంగా చట్టం మరియు నిబంధనల గడువు ముగిసిన మూలాన అభ్యర్దన ఉత్తర్వుల అమలు కాకపోవడం లేదా ముగిసిపోయిన సందర్భాల్లో మాత్రమే ఆర్డినెన్స్ లోని క్లాజ్ 3 అమలును పరిమితం చేయ కోరారు. 1946 సెప్టెంబర్ 30వ తేదీన ఏదైనా అభ్యర్థన ఉత్తర్వు ఉనికిలో ఉండి ఉంటే, అది కాలపరిమితి పరిమితంగా ఉండి, 1946 సెప్టెంబర్ 30వ తేదీతో ముగియాల్సి ఉన్నందున అది అమలు కాకపోయేది లేదా ముగిసిపోయేది అయితే ఆర్డినెన్స్ లోని క్లాజ్ 3 అమలు నుండి *నాన్ అబ్స్టాంట్* క్లాజ్ దానిని మినహాయించి యిది మరియు అందులో పేర్కొన్న విధంగా ఆర్డినెన్స్ గడువు ముగిసే వరకు అటువంటి అభ్యర్థన ఉత్తర్వుల అమలు కొనసాగడానికి వీల్లేదు. అటువంటి ఉత్తర్వులు శాసనాధికారం యొక్క ఆలోచనలో ఉండేవి కావు ఎందుకంటే, 1946 సెప్టెంబర్ 30వ తేదీతో చట్టం, నిబంధనలు ముగియనున్నాయన్న కారణంతో కాకుండా, ఉత్తర్వుల్లోని అంతర్లీన బలహీనత వల్ల అవి అమలులో ఉండవు మరియు ముగుస్తాయి. అటువంటి అభ్యర్థనల కొనసాగింపునకు ఎలాంటి ఏర్పాట్లు చేయాల్సిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే వాటిని కొనసాగించాలని ఎప్పుడూ భావించలేదు.

ఈ వాదన యొక్క బలాన్ని గుర్తించేటప్పుడు, సాధారణంగా *నాన్ అబ్స్టాంట్* క్లాజు మరియు సెక్షన్ యొక్క కార్యాచరణ భాగానికి మధ్య దగ్గరి అంచనా ఉండాలి, కానీ చట్టం యొక్క స్పష్టమైన పదములకు తగిన విధంగా ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంటే *నాన్ అబ్స్టాంట్* క్లాజ్ తప్పనిసరిగా మరియు ఎల్లప్పుడూ కార్యాచరణ భాగానికి సహవ్యాప్తి గా ఉండాల్సిన అవసరం లేదు. చట్టంలోని పదాలు స్పష్టంగా ఉండి, అందులోని పదాల సాధారణ వ్యాకరణ భావములో ఒకే వివరణ ఇవ్వగలిగితే, *నాన్ అబ్స్టాంట్* క్లాజ్ ఆ భావమును తగ్గించదు మరియు దాని కార్యకలాపాల పరిధిని పరిమితం చేయదు. అటువంటి

సందర్భాలలో *నాన్ అబ్స్టాంట్* క్లాజు ను మాత్రమే స్థితిని స్పష్టం చేసేదిగా చదవాలి మరియు చట్టం యొక్క కార్యనిర్వాహక భాగం యొక్క పరిధిని మరియు విస్తృతిని పరిమితం చేయడం ద్వారా కాకుండా, విస్తృతమైన జాగ్రత్త వహించడం కొరకు చట్టసభ ద్వారా చట్టంలో చేర్చబడిందని అర్థం చేసుకోవాలి. ఆర్డినెన్స్ నం. XIX ఆఫ్ 1946 ను జారీ చేసేటప్పుడు శాసన అధికారం యొక్క ఊహించిన లేదా వ్యక్తీకరించిన ఉద్దేశ్యం ఏదైనప్పటికీ, ఆర్డినెన్స్ యొక్క క్లాజ్ 2(3) లో ఉన్న అభ్యర్దన భూమి యొక్క నిర్వచనంతో పాటు క్లాజ్ 3 యొక్క పదాలు చాలా స్పష్టంగా ఉన్నాయి మరియు ఆర్డినెన్స్ యొక్క క్లాజ్ 3 పరిధిలోకి ఏమి తీసుకురావాలని ఉద్దేశించబడిందో ఊహించడం న్యాయస్థానాల పరిధిలో ఉండదు, దాని పదములకు ఒకే ఒక వివరణ ఇవ్వగలిగినప్పుడు అంటే, అభ్యర్దన భూమ లన్నీ, అంటే, డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా యాక్ట్ , 1939 గడువు ముగిసినప్పుడు అభ్యర్దన చేసిన అన్ని స్థిరాస్తులు చట్టం మరియు నిబంధనలు కింద చేసిన ఏదైనా అభ్యర్థనకు లోబడి ఉంటాయి మరియు ఆర్డినెన్స్ గడువు ముగిసే వరకు అభ్యర్థనకు లోబడి కొనసాగుతాయి. కర్త యొక్క స్వేచ్ఛను మరియు ఆస్తి హక్కులను ప్రభావితం చేసే చర్యను ఖచ్చితంగా పరిగణించాలి. అయితే ఈ ఆర్డినెన్స్ లోని నిబంధనలపై ఇంత ఖచ్చితమైన భావమును ఉంచినప్పటికీ, ఆర్డినెన్స్ లోని క్లాజ్ 3లోని నిర్దిష్ట నిబంధనలు 1946 సెప్టెంబర్ 30న శాసనాలు, అభ్యర్థన పరిమిత కాలానికి అమలు చేయబడిన లేదా నిరవధిక కాలానికి అమలు చేయబడిన, కేసులన్నింటికీ వర్తిస్తాయన్న వాస్తవాన్ని ఎవరూ తప్పించుకోలేరు. యాదృచ్ఛికముగా 1946 సెప్టెంబర్ 30వ తేదీతో గడువు ముగియనున్న ఆ అభ్యర్దన ఉత్తర్వులు కూడా నిర్దేశిత కాలపరిమితి ముగియడం వల్లనే కాకుండా, చట్టం మరియు నిబంధనలు ఆ తేదీతో ముగియడం తో కూడా ఆర్డినెన్స్ లోని క్లాజ్ 2(3)లోని నిర్వచనంతో పాటు క్లాజ్ 3 పరిధిలోకి వచ్చాయి మరియు దాని యొక్క స్పష్టమైన పదముల ప్రకారం ఆర్డినెన్స్ గడువు ముగిసే వరకు కొనసాగాయి. మేము ఇక్కడ వ్యక్తిగత కేసుల సమన్యాయం గురించి ఆందోళన చెందడం లేదు. ఆర్డినెన్స్ అభ్యర్దన భూమి యజమానికీ హాని చేసిన సందర్భాలు ఉండవచ్చు. అటువంటి సందర్భాలలో శాసనాలను అభ్యర్థన నుండి విడుదల చేయడం ద్వారా సంబంధిత ప్రభుత్వము

అవసరమైన ఉపశమనం కల్పించవచ్చు. కానీ ఆ విషయంలో న్యాయస్థానాలు నిస్సహాయంగా ఉంటాయి. ప్రశ్నార్థకమైన నిర్దిష్టకేసును వర్తింప చేసే ఒక శాసన అధికారం ఒక నిర్దిష్టచర్య చట్టబద్ధంగా అమలు చేసిందని నిర్ధారణకు వచ్చిన తరువాత, దురుద్దేశం లేదా అధికార దుర్వినియోగం ఆరోపణలు చేయకపోతే, కోర్టు చేతులు కట్టివేయబడతాయి మరియు శాసన చర్య చట్టబద్ధమైన ప్రభావాన్ని ఇవ్వాల్సి ఉంటుంది.

అందువల్ల ఆర్డినెన్స్ లోని క్లాజ్ 3 ప్రశ్నార్థకమైన అభ్యర్థన ఉత్తర్వులను కొనసాగించే ప్రభావం లేదని నిర్ధారణకు వచ్చినప్పుడు ట్రయల్ కోర్టు మరియు అప్పీల్ కోర్టు రెండూ తప్పు చేశాయని మేము నిర్ధారణకు వచ్చాము .

వాదనల ముగింపులో శ్రీ పాల్కీవాలా తన క్లయింట్ చిన్న ఇంటి యజమాని అని, ఆమెకు ఉన్న స్థిరాస్తులు తక్కువ విలువ కలిగినవని, రిమాండ్ ఉత్తర్వుల ఫలితంగా ఆమెను మరింత వేధింపులకు, ఖర్చులకు గురిచేస్తాయని విజ్ఞప్తి చేశారు. తాను ప్రత్యేకంగా అప్పీల్ కోర్టును అప్పీలును కేవలం క్లుప్తంగా ఆర్డినెన్స్ లోని 3వ క్లాజ్ భావముకు సంబంధించి కేవలం చిన్న పాయింట్ పై మాత్రమే నిర్ణయించవద్దని, ట్రయల్ కోర్టు ముందు వినిపించిన అన్ని అంశాలపై నిర్ణయం తీసుకోవాలని విశేషముగా అభ్యర్థించానని ఆయన మాకు గుర్తు చేశారు. కానీ అప్పీల్ కోర్టు అతని అభ్యర్థనను తిరస్కరించింది మరియు ఆ పాయింట్ మీద మాత్రమే అప్పీలును నిర్ణయించింది; శ్రీ పల్కీవాలా తమ ముందు చెప్పదలచుకున్న ఇతర అంశాల జోలికి వెళ్లడం అనవసరం అని పేర్కొంటూ. శ్రీ పాల్కీవాలా అభ్యర్థనకు అప్పీల్ కోర్టు స్పందించకపోవడం విచారకరం, కానీ ట్రయల్ కోర్టు అనుకూలంగా అనిపించిన మరియు అప్పీల్ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకోని అంశాలపై అప్పీల్ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు యొక్క ప్రయోజనం మాకు లభించలేదు మరియు అప్పీలును ట్రయల్ కోర్టు విచారించిన అంశాలు అన్నింటిపై పరిష్కరించాలని ఆదేశించడంతో ఈ కేసును అప్పీల్ కోర్టుకు రిమాండ్ చేయకుండా

మేము సహాయపడలేము .

మొదటి ప్రతివాదిని అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా నిలబెట్టడం దురదృష్టకరం వారు ఇది ఒక పరీక్షా కేసు అని, ఈ కేసును సవివరంగా విచారించాల్సిన అవసరం ఉందని, శ్రీ సీర్వాయ్ ఆరోపించినట్లుగా ట్రయల్ కోర్టు ముందు ఇది వరుస కేసులను ప్రభావితం చేస్తుంది అని దీనికి సంబంధించిన ఆస్తులు గణనీయంగా ఉంటాయని వారు భావించారు. ఈ లక్షణం ఉన్న పరీక్ష కేసులను చేయడంలో అప్పీలుదారుల విధానంతో మాకు సంబంధం లేదు. ఈ కేసులో మనల్ని ఆకట్టుకునే ఒకే ఒక విషయం ఏమిటంటే, దురదృష్టవంతురాలైన మొదటి ప్రతివాది పోరాటం యొక్క భారాన్ని భరించవలసి వచ్చింది మరియు ట్రయల్ కోర్టు మరియు అప్పీల్ కోర్టు రెండూ ఆమెకు అనుకూలంగా కనుగొన్న ఈ ప్రాథమిక అంశంలో అపజయం పొందారు . ఆమెకు అనుకూలంగా ఖర్చుల కోసం మేము ఎటువంటి ఆర్డర్ చేయలేము . కానీ ఈ కేసు యొక్క న్యాయానికి అప్పీలుదారులు మరియు మొదటి ప్రతివాది ఇక్కడ మరియు అప్పీల్ కోర్టులో వారి స్వంత ఖర్చులను భరించాలని మరియు చెల్లించాలని మేము భావిస్తున్నాము .

అందువల్ల మేము అప్పీలును అనుమతిస్తాము , అప్పీల్ కోర్టు జారీ చేసిన డిక్రీని రద్దు చేస్తున్నాము మరియు ఇరుపక్షాల వాదనలు విన్నతరువాత ఈ కేసులో లేవనెత్తిన ఇతర అంశాలపై అప్పీల్ కోర్టు విచారణ మరియు తుది తీర్పు కోసం అప్పీల్ నం. 117 ఆఫ్ 1952 ను రిమాండ్ చేస్తున్నాము . ఇక్కడ మరియు అప్పీల్ కోర్టులో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎలాంటి ఉత్తర్వులు ఉండవు.

అప్పీలు అనుమతించబడింది.

అప్పీలుదారుల ఏజెంట్: *ఆర్. హెచ్. ధేబార్.*

ప్రతివాది నం. 1 ఏజెంట్: *ఆర్. ఎ. గాగ్రత్*